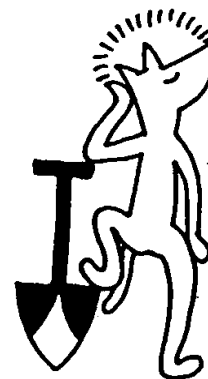

OBSAH

Zprávy z provincie	4
Setkání České dominikánské rodiny	6
Dny vzájemného porozumění – Hradec Králové 2008	7
Laická sdružení sv. Dominika	7
Dominikáni na internetu	10
Prosby o modlitby	11
Nové knihy	12
Nekrologium	13
Vzpomínka na matku Kateřinu Alžbětu Bakovou	14
T. Machula: 24 tomistických tezí	23

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká

Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5

tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz

č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného je 250 Kč.

Internet: opusculum.op.cz

Uzávěrka dalšího čísla: 25. 11. 2007

JUBILEJNÍ ROK 800. VÝROČÍ ZALOŽENÍ PRVNÍHO KLÁŠTERA DOMINIKÁNSKÝCH MNIŠEK V PROUILHE

Zahájení jubilea – 3. prosince 2006
Hlavní oslava jubilea – 7. října 2007
Zakončení jubilea – 6. ledna 2008

MODLITBA JUBILEA (1206-2006)

*Bože milosrdenství,
ve své věčné moudrosti jsi povolal svého služebníka Dominika, aby se vydal na cestu víry jako poutník a kazatel milosti.*

Se Slovem tvé sladké Pravdy v srdci a na rtech zval Dominik první sestry a bratry, aby se k němu připojili a vedli život kontemplativní poslušnosti ve službě svatého kázání.

Připomínáme si toto jubileum a prosíme tě: vdechni znovu do našich srdcí a myslí Ducha vzkříšeného Krista a obnov nás, abychom věrně a radostně hlásali evangelium pokoje. Skrze těhož Krista, našeho Pána. Amen.

Maria, Matko vtěleného Slova, oroduj za nás.

100. VÝROČÍ BEATIFIKACE PANÍ ZDISLAVY (28. 8. 1907)

Hlavní pouť – 26. května 2007
Závěrečná pouť – 25. a 26. srpna 2007

Bože, svatě Zdislavě jsi dal milost, že se myslí stále povznášela k tobě a ustavičně o tobě rozjímala a svědomitě pečovala o bližní. Na její přímluvu učíň, ať se i my horlivě snažíme o nadpřirozené hodnoty a projevujeme lásku dobrými skutky. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Zdislavo, matko svatého života, oroduj za nás.

ZPRÁVY Z PROVINCIIE

Podzimní setkání stálého studia

Podzimní setkání stálého studia se bude konat v sobotu 24. 11. 2007, **tentokrát v Praze** v klášteře u sv. Jiljí. Předmětem studia v letošním akademickém roce je morální teologie. Na tomto setkání bude mít přednášku doc. Jiří Skoblík na téma *Transsexualita*. Doporučená literatura pro přípravu na téma setkání: SKOBLÍK, Jiří. *Transsexualismus*. Praha : Karolinum, 2006. 212 s. ISBN 80-246-1052-3.

Toto setkání je otevřené pro celou dominikánskou rodinu; pro bratry dominikány bude mít nejen studijní, ale i formačně-komunitní ráz. Předpokládaný časový průběh: dopoledne od 9.00 dvě přednášky s diskusí, 12.15 sexta, 12.30 oběd, rekreace, na odpoledne po rekreaci se plánuje malá kulturní akce v Praze s dobrovolnou účastí (zajišťují ffr. Cyril Molnár a Romuald Rob).

Své požadavky na stravu, příp. i ubytování hlase do 15. 11. 2007 fr. Romualdovi: romuald@op.cz.

Fr. Damián Němec OP, regent studií

KALENDÁŘ AKCÍ

24. 11. 2007 stálé studium v Praze

6. 1. 2008 zakončení jubilea 800. výročí založení klášteře v Prouilhe

26. 4. 2008 zasedání provinční rady LSsD v Olomouci

12. – 18. 5. 2008 Dny vzájemného porozumění v Hradci Králové

19. – 27. 7. 2008 letní misie v Rožnově pod Radhoštěm

18. 10. 2008 setkání české dominikánské rodiny v Hradci Králové

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Tým Kazatelského střediska se schází každé 3. pondělí v měsíci (vyjma prázdnin) v klášteře sv. Jiljí v Praze. Příští setkání se bude konat 19. 11. 2007 od 17:00 h. v kostele sv. Jiljí a pak ve velké hovorňe.

Personalia – upřesnění

Vzhledem k množství dotazů týkajících se změny ustanovení Fr. Ireneje Šiklara OP upřeshňujeme: Fr. Irenej Šiklar byl uvolněn z funkce výpomocného duchovního ŘK farnosti u kostela sv. Filipa a Jakuba a ŘK farnosti u kostela sv. Vavřince, ale nadále v těchto farnostech zůstává administrátorem.

PRAŽSKÝ KONVENT

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
tel. 224 218 442, fax: 224 218 443
e-mail: paha@op.cz, sv.jilji@op.cz, jilji.op.cz
<http://praha.op.cz>

E-mailové zpravodajství z farnosti

Upozorňujeme na možnost přihlásit se do internetové konference info@jilji.cz. Členům konference bude každý týden přicházet do

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

Při zachování čísla pevné linky na provincialát bylo zřízeno i číslo mobilní: +420 602 592 174. Tento mobil bude obsluhovat sekretářka provincialáta Anežka Bachnová. Jako číslo na provincialát prosím používejte přednostně toto mobilní číslo. Otec provincialát bude přítomen každé pondělí 9:00-12:00, 14:00-16:00. Návštěvu je třeba vždy domluvit předem.

emailové schránky rozpis mší, pozvánky na různé akce a aktuality z farnosti. Podrobnosti a návod k přihlášení najdete na nástěnce kostela. Přihlášení: e-mail na adresu info-subscribe@jilji.cz a potom potvrdit odpovědí na ověřovací e-mail.

Odhlášení: info-unsubscribe@jilji.cz a potvrdit stejně jako při přihlášení.

Setkávání návštěvníků po nedělních bohoslužbách

Každou neděli mají návštěvníci nedělních bohoslužeb příležitost k neformálnímu setkání po mši svaté v 9:30 a 18:30 ve velké hovorně kláštera. Hovorna je otevřena 1,5 hodiny po skončení bohoslužby. V příjemném prostředí se zde můžete setkat s přáteli a známými z farnosti i s celebrujícím knězem. Je zde možnost uvařit si kávu nebo čaj. Setkání nejsou nijak moderována, jde pouze o poskytnutí prostoru těm, kdo si chtějí pohovořit s druhými v klidnějším prostředí, než jaké skýtá ulice před kostelem.

Vyučování katechismu

Příprava na přijetí svátosti křtu a bířmování i vzdělávání ve víře pro zájemce probíhá každé úterý po nešporách (cca od 19:30) v klášteře na faře pod vedením fr. Romualda.

Příprava dětí na první svaté přijímání se koná každý čtvrtek od 15:00.

Přednášky

Duchovní život podle P. Garrigou-Lagranga. Pravidelné přednášky o Jordána OP se konají každý čtvrtek po nešporách (cca od 19:30) v čítárně kláštera.

Žena v církvi z pohledu kanonického práva Ve čtvrtek 22. 11. od 18.00 do 19.30 se bude v čítárně kláštera konat přednáška JUDr. Ing. Marie Kolářové, kancléřky Arcibiskupství pražského.

Filmové semináře

Srdečně Vás zveme na přednášku o filmu Scotta Derricksona „V moci ďábla“ (Exorcism of Emily Rose, 2005, USA), s doprovodnou projekcí filmu, která se bude konat **29. 11. od 19:45** v čítárně kláštera. Přednášku o filmu a o skutečné události v Německu na přelomu 60. a 70. let, podle které byl film natočen, uvedou fr. Romuald OP a fr. Jordán OP.

Vítí adventních věnců

V sobotu před první nedělí adventní, dne 1. 12., vás zveme do velké hovorny kláštera ke společné výrobě adventních věnců. Svíčky a korpus si můžete přinést vlastní nebo si je objednat u kostelníka Ondřeje Trepese v sakristii nebo na jeho emailové adrese: ondrej.trepes@seznam.cz. K dispozici budou ozdoby a chvoji, ale můžete si cokoli přinést pro potřebu vlastní i ostatních.

Otevřené společenství modlitby

Scházíme se každou středu od 19:45 ve velké hovorně kláštera; 19:45-20:45 posezení při čaji a duchovní program; 21:00-22:00 adorace Nejsvětější svátosti v kapli sv. Zdislavy
Kontakt a informace: hana.klara@centrum.cz

Mariina legie

• **Mariánská pobožnost v listopadu:** v sobotu 3. 11. je 89. výročí stržení mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. Naše pobožnost bude mít jiný průběh než obvykle: začne v 15:00 hod. výroční schůzí Společnosti pro obnovu mariánského sloupu, která se bude konat v refektáři kláštera Rytířského řádu křižovníků s červenou hvězdou v Platněřské ul. č. 4. V 16:45 bude bohoslužba slova u základního kamene, v 17:30 posvátný růženec v chrámu Matky Boží před Týnem, v 18:00 mše svatá v chrámu Matky Boží před Týnem a po mši svaté Loretánské litanie u nové sochy Panny Marie u bočního vchodu do Týnského chrámu.

• **Čtvrté duchovní cvičení „Mariina škola“** se sestrou z bratislavské komunity „Rodina Panny Marie, Královny Míru“ se bude konat 10. 11. v 15 hod. v kapli sv. Zdislavy.

• **Pravidelná setkání našeho prezidia „Neposkvrněné Početí“** se konají každou neděli ve velké hovorně kláštera. Začátek je vždy v 16 hod., zvonek č. 53.

Hnutí Světlo-Život (oáza)

Další víkendová oáza modlitby z cyklu „**Jděte a hlásejte**“ se uskuteční 9. – 11. 11. na faře ve Švihově u Klatov pod vedením o. Jana Rajlichy OP. Je-li vám mezi 16 – 35 lety a toužíte po duchovní obnově, jste srdečně zváni! Přihlášky, info: <http://mamre.op.cz> nebo e-mail: mamre@svetlo-zivot.cz.

Hudba u sv. Jiljí

1. 11. 18.30 Slavnost všech svatých

Petr Chaloupský: Ordinárium no. 1 a moteta ze slavnosti.

Zpívá: Schola dominicana

Diriguje a na varhany hraje: Petr Chaloupský

2. 11. 18.30 Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Petr Chaloupský: Requiem

Zpívá: Schola dominicana

Diriguje a na varhany hraje: Petr Chaloupský

25. 11. 18.30 Slavnost Krista Krále

Petr Chaloupský: Ordinárium no. 2 a moteta ze slavnosti

Zpívá: Schola dominicana

Diriguje a na varhany hraje: Petr Chaloupský

Latinské středy 18:30

Gregoriánský chorál a varhanní improvizace

Zpívá: Schola chorální

Diriguje: Kateřina Bartošová

varhany: Petr Chaloupský

aktuální hudební program: <http://jilji.cz>

PLZEŇSKÝ KONVENT

Jiráskovo nám. 30, 326 00 Plzeň 26

tel. 377 241 660, fax: 377 447 882

e-mail: plzen@op.cz; plzen.op.cz

Základy křesťanství

1. a 2. tř. – Čt 14:15-15:00, vede L. Fišerová

3. a 4. tř. – Út 14:15-15:00, vede P. Cyril OP

5. -7. tř. – Út 15:05-15:50, vede P. Cyril OP

8. a 9. tř. – Út 15:05-15:50, vede P. Jan OP

Aktivita pro děti a mládež

Malá schola – každý sudý Pá od 18:30

Fotbal – Pá od 15:00, vedou P. a J. Lejčkoví

UCHO – každý sudý Pá od 19:30; poprvé 5.

10. – promítání fotografií z pouti do Říma

Další akce

4. 11. 15:00 **Čaj o třetí** s besedou na téma „*Poslední soud – je třeba mít strach?*“

8. 11. 19:15 **filmový seminář** nad jedinečným islandským snímkem „Ostrov“ o pokání a hledání Boha uprostřed socialistického Ruska

10. 11. od 10:00 **výtvarná dílna** – malování na hedvábí s Jitkou a Tess Šmolíkovými v sále kláštera

22. 11. od 19:15 „**Nikdy neztracený a znovu získaný ráj**“ (Gn 2,4b – 3,24) – povzbudivá přednáška P. Vojtěcha Soudského OP

24. 11. od 20:00 **Taneční dýchánek** pro všechny, mladší i starší, kteří chtějí prožít příjemně divoký večer (sál vodárny, Malostranská ul.; vstupné dobrovolné)

2. 12. od 15:00 „**Čaj o třetí**“ s besedou na téma „*Prorocví – bude hůř, nebo líp?*“

ŽIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: fr. Irenej Šiklar OP, Klášter dominikánů, Husova 8, 110 00 Praha 1, irenej@op.cz

fr. Irenej OP, promotor pro růženec

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Modlitby za nenarozené děti. Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence, žalmů, proseb a slavení mše svaté za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby.

Praha: před porodnicí U Apolináře

každý pracovní den od 8:00 do 9:20 modlitba růžence; kontaktní osoba: Miloslav Pletánek, tel.: 736 248 037

Olomouc: před porodnicí Fakultní nem.

každý poslední čtvrtek v měsíci v 16 hodin modlitba růžence; od 18 hodin mše svatá v dominikánském klášterním kostele „Za zastavení zla potratů“; kontaktní osoba: Markéta Tomečková, tel.: 606 739 313

OZNÁMENÍ**Staré breviáře rozebrány**

Sestry v Lysolajích děkují těm, kteří jim odpomohli od starých breviářů, a zároveň se omlouvají dalším zájemcům – naše zásoby již byly rozebrány.

Děkují za pochopení, s. M. Diana OP

Nabídka práce u sester ve Střelcích

Z důvodu splnění podmínek k registraci MPSV daných novým zákonem o sociálních službách nutně potřebujeme doplnit zdravotnické pracovníky (sestry, sanitářky) v naší komunitě sester ve Střelcích (Charitní domov pro řeholnice). Víte-li o někom, kdo má potřebnou zdravotnickou kvalifikaci a nemá práci (může to být i duchodkyně či maminka na mateřské – nabízíme i částečný úvazek nebo práci na dobu určitou), prosím, řekněte mu o nás, případně mi napište na adresu: hrebackova@seznam.cz. Díky za jakoukoli pomoc! s. Miriam OP

JUBILEA BRATRŮ A SESTER

1. 11.	S. M. Kateřina Jochcová	20. výročí prvních slibů
1. 11.	S. M. Ambrožka Nováková	20. výročí prvních slibů
4. 11.	Fr. Jan Rajlich	53. narozeniny
5. 11.	Fr. Benedikt Mohelník	37. narozeniny
9. 11.	S. M. Břetislava Holubníčková	87. narozeniny
10. 11.	S. M. Diana Dvořáková	49. narozeniny
13. 11.	S. M. Antonína Benešová	81. narozeniny
17. 11.	S. M. Slavomíra Měřičková	77. narozeniny
23. 11.	S. M. Jacka Křižanovská	41. narozeniny
26. 11.	S. M. Pavla Dabalová	54. narozeniny
27. 11.	S. M. Kateřina Jochcová	49. narozeniny
29. 11.	S. M. Anežka Škrobánková	10. výročí slavných slibů

Všem jubilantům blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání.

**SETKÁNÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY
Hradec Králové 2007**

V sobotu 20. 10. 2007 se pod záštitou fr. Benedikta Mohelníka OP, provinciála České dominikánské provincie, a ve spolupráci s fr. Dominikem Dukou OP, biskupem královéhradeckým, uskutečnilo již VII. setkání české dominikánské rodiny, jehož se zúčastnilo asi 140 členů a přátel dominikánské rodiny.

Hlavním celebrantem a kazatelem při mši svaté v kostele Nanebevzetí Panny Marie byl fr. Dominik Duka OP. Po mši svaté následoval celodenní program v Novém Adalbertinu. V jeho

rámci zazněla přednáška S. M. Jacky Křižanovské OP na téma Eucharistie a kontempace, dále zpráva o generální kapitule v Bogotě fr. Benedikta Mohelníka OP a krátké informace o projektech dominikánské rodiny. Odpolední část programu zahájil recitál pro klavír a flétnu, který uvedl Petr Chaloupský a S. M. Bernadeta Prášková OP. Po něm setkání pokračovalo prací ve skupinách: Městská misie (fr. Pavel Mayer OP), Eucharistie – tajemství, které se slaví (fr. Benedikt Mohelník OP) a Eucharistie v rodině (Luděk a Marie Kondrátovi). Vydařené celodenní setkání zakončili účastníci společnou modlitbou nešpor.

Příští setkání se bude konat v sobotu 18. 10. 2008 opět v Hradci Králové.

Děkujeme otci Dominikovi za jeho pohostinnost a všem bratrům a sestrám, kteří se podíleli na přípravě a průběhu setkání, děkujeme za jejich modlitby a oběti, činnou službu a věcné i finanční dary. Příští rok se těšíme opět na shledanou!

za kazatelské středisko fr. Pavel OP

První krátké obrazové zpravodajství ze setkání naleznete na adrese <http://medvedi.rosenbaumcz.com/foto/hradec07/html/index.html>.

DNY VZÁJEMNÉHO POROZUMĚNÍ

Městská misie v Hradci Králové 12. – 18. 5. 2008

Biskupství královéhradecké připravuje na květen 2008 ve spolupráci s farnostmi diecéze, hnutími, řeholními společenstvími, orgány místní samosprávy a českou dominikánskou rodinou městskou misii, kulturně-společenskou a evangelizační akci pod názvem Dny vzájemného porozumění. Prosíme vás všechny o modlitební podporu této akce.

Modlitba za Hradec Králové

Pane Ježíši, Ty jsi vyslal své apoštoly ke všem národům světa a vybavil jsi je k tomu mocí svého svatého Ducha. A oni z poslušnosti Tvého příkazu došli až do míst, kde bydlíme. Pošli i dnes nové apoštoly do našeho města. Dej ať Tvůj Duch vydává o Tobě svědectví jako na počátku šíření evangelia. Proměň naše životy a životy našich bližních.

Otče dej, aby nová evangelizace Hradce Králové došla k Tvým ztraceným dětem. Otevři bohatství svého milosrdenství pro všechny lidi, které jsi stvořil s láskou. Amen.

Modlitby za misie v Hradci Králové

Evangelizace je především dílo Ducha svatého. Proto prosme:

- za hradecké věřící, ať je Duch svatý povzbuzuje v jejich odvaze;
- za organizátory a ty, kteří chtějí evangelizovat, aby jim nechyběla odvaha, moudrost a umění;
- za občany Hradce Králové, aby se otevřeli Boží milosti;
- za věřící v celé České republice, aby více důvěřovali Bohu;
- za zdárný průběh celé akce, včetně finančních záležitostí.

LAICKÁ SDRUŽENÍ SVATÉHO DOMINIKA

SETKÁNÍ FORMÁTORŮ LSSD

První říjnový víkend proběhlo na Svaté Hoře u Příbrami setkání formátorů Laických sdružení svatého Dominika. Sjelo se na něj 28 účastníků z 9 místních sdružení, z Blanska, Českých Budějovic, Jilemnice, Ostravy, Plzně, Všerub, Ústí nad Labem, 5. pražského sdružení a sdružení olomouckého, které se ujalo přípravy programu.

Našeho promotora otce Savia, který se pro své pastorační povinnosti nemohl setkání účastnit, zastoupil P. Egýd Peter Tavel OP z dominikánského konventu v rakouském Retzu, který nám v rámci dvou přednášek představil komunikační techniky založené na transakční analýze. Dále zazněla přednáška Jitky Jonové z jilemnického sdružení na téma „Církev jako společenství: historický pohled“ a po ní přednáška Gabriely Piáčkové z olomouckého sdružení o motivech, cílech a prostředcích sdružování. Nedělní přednáška Tomáše Machuly z česko-budějovického sdružení se zabývala tématem kázání jako společného díla, které má být věcí celého společenství.

Přednáškový program byl doplněn společným slavením liturgie, diskusemi, nabízela se prohlídka poutního areálu a celodenní možnost adorace.

Jedinou vadou na kráse celého setkání bylo to, že jsme postrádali novicmistry, případně zástupce z víc jak dvou třetin místních sdružení. Je škoda, že tak kvalitně připravený program nevyužilo více sdružení.

Jménem nás všech děkuji otci Egýdovi za čas a energii, které nám věnoval, děkuji i všem přednášejícím a olomouckému sdružení za skvělou přípravu programu. Pán Bůh zaplať!

Příští setkání proběhne na podzim roku 2008, program tentokrát připraví 5. pražské sdružení. Téma, místo a termín setkání budou oznámeny později.

Ester

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

MS BRNO (představený Radovan Michael Plšek)

Pravidelné měsíční setkání po prázdninách jsme zahájili 20. 9. s mimořádným programem. Blahopřáli jsme našemu řádovému asistentovi P. Tomášovi Bahounkovi OP k jeho 60. narozeninám, které oslavil 29. 8. , a k 20. výročí svěcení dne 22. 8. Poděkovali jsme mu za všechno, co pro nás terciáře koná a poprosili ho, aby nám pověděl něco o svém životě, cestě do řádu a ke kněžství.

V sobotu 13. 10. v den 90. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě jsme se s P. Tomášem vydali na návštěvu k sestřím mniškám do Znojma oslavit 800. jubileum založení prvního kláštera mnišek v Prouilhe. Nelze dost dobře vypsát, jak mile a s jakou láskou jsme byli přijati. Sestřičky nás nejprve pohostily a pak nás pozvaly do kaple k modlitbě růžence. Po krátké pauze a srdečných rozhovorech jsme společně se sestrami šli opět do kaple na mši svatou. Celebrantem a kazatelem byl otec Tomáš Bahounek. Po mši svaté se s námi matka představená spolu se sestrami pomodlila modlitby k získání plnomocných odpustků. Protože jsme měli ještě hodinu času, zůstaly s námi všechny sestry a povídali jsme si o křesťanském umění, ale také o sobě navzájem. Ačkoli jsme mnoho nechodili, byla to krásná pout', dokonce nám přálo i počasí. Z milostí tohoto dne budeme ještě dlouho čerpat. Bohu díky!

MS OLOMOUC (představená Zdislava Kvapilová)**Program společných setkání:**

- 10. 11. 2007 Otázky manželství
- 1. 12. 2007 Pletení adventních věnců
- 8. 12. 2007 Rekolekce
- 12. 1. 2008 Křížové výpravy, inkvizice
- 9. 2. 2008 Ctnosti
- 8. 3. 2008 Rozdíly mezi církvemi a církevními společenstvími
- 12. 4. 2008 Pout'
- 7. – 11. 5. 2008 Exerciie na sv. Hostýně
- 14. 6. 2008 Kněžství žen a celibát
- 12. 7. 2008 Pout' na sv. Kopeček
- 8. 8. 2008 Slavnost sv. Dominika
- 13. 9. 2008 Sliby, obláčka

MS UHERSKÝ BROD (představená Karla Alberta Ondráčková)

Dne 25. 9. 2007 jsme uskutečnili volbu rady a představeného sdružení. Představenou byla na druhé období zvolena sestra Karla Alberta Ondráčková, její zástupkyní se stala sestra Dagmar Kateřina Procházková. Dalšími členy rady byly zvoleny sestry Marta Alžběta Černušková, Dagmar Kateřina Procházková a Věra Zdislava Pranečuková. Všem pro jejich službu vyprošujeme hojnost Božích darů na přímluvy našich svatých ochránců.

MS 3. PRAŽSKÉ (představená Eva Terezie Chaloupská)

Listopadové setkání se bude konat 5. 11. Více informací na <http://www.laici3ps.op.cz>.

MS 4. PRAŽSKÉ (představená Miloslava Anna Zásmětová)

Členové našeho sdružení se sejdou v sobotu 3. 11. 2007 u sv. Jiljí. Program: 8:30 Ranní chvály; 9:00 Mše svatá v kapli sv. Zdislavy. Pokračování ve velké hovorně do cca 11:30 hodin.

MS 5. PRAŽSKÉ (představený Jan Jáchym Beneš)

Setkání našeho sdružení se konají jednou za čtrnáct dní ve čtvrtek večer u sv. Jiljí. Každé setkání začíná v 18:30 h. mší svatou a nešporami, poté následuje další program ve velké hovorně nebo v kapli svaté Zdislavy.

Termíny: 1. 11., 15. 11., 29. 11., 13. 12. (losování patronů a úmyslů na rok 2008)

DOMINIKÁNI NA INTERNETU**www.op.cz**

hlavní stránka dominikánů v ČR; spravuje fr. Jan Jáchym Beneš
(Nám. Chuchelských bojovníků 11/5, 159 00 Praha 5–Velká Chuchle, e-mail: jachym@op.cz)

➤ Některé informace na těchto stránkách jsou přístupné pouze přihlášeným uživatelům z dominikánské rodiny. O přidělení jména a hesla si můžete napsat na adresu info@op.cz. V mailu uveďte své jméno a komunitu (místní sdružení).

➤ Na stránkách jsou umístěna Acta curiae Provinciae Bohemiae 1-3/2006 a Akta provinční kapituly 2006.

➤ V rubrice Přednášky a statě jsou k dispozici další příspěvky. Pokud byste chtěli sami zařadit něco z toho, co jste publikovali, jste vítáni.

➤ Bratřím a sestrám, kteří na internet nemají přístup, rádi zašleme vybrané texty přednášek. Obracujte se na redakci OPuscula.

Přednášky

- O pravdě a o studiu (fr. Tomáš Pospíšil OP)
- Kristologická reflexe (Studium Generale)
- Etický relativismus (ThDr. Jiří Skoblik)
- Existence Boha jako téma rozumové úvahy (fr. Efrém Jindráček)
- Otče, do tvých rukou... (fr. Benedikt Mohelník OP)
- Úvod do teologie II (fr. Štěpán Filip OP)

Statě

- Andělé (fr. Cyprián Suchánek OP, RC Monitor 11/2006)
- O lidské svobodě (Mons. Dominik Duka OP, RC Monitor 12/2006)
- Svatý Dominik – muž slova (fr. Benedikt Mohelník OP, 13. 8. 2006 Radio Vaticana)
- Štěstí není jenom muška zlatá (fr. Romuald Rob OP, OnPn 11/2006)
- Nalijme si alespoň občas čistého vína (fr. Ludvík Grundmann OP, region. tisk 12/2006)

www.dominik.cz

Vše o sv. Dominikovi, seznam pramenů, galerie obrázků. Vaše podněty, nápady i materiály k doplnění můžete zaslat na adresy webmasterů: fr. Jan Rajlich OP (jan@op.cz), s. A. D. Churaňová (anezka@dominik.cz)

www.tyn.op.cz

informace o služebníku Božím P. Tomáši Týnovi OP; spravuje Anna Kateřina Taliánová (AnnaTalianova@seznam.cz)

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za magistra řádu
- ❖ za otce provinciála fr. Benedikta OP a bratry zastávající provinční officia
- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za naše bratry a sestry, kteří kdekoli na světě trpí kvůli výkonu své služby
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za městskou misií *Dny vzájemného porozumění* v Hradci Králové
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství
- ❖ za naše bratry studenty ve Francii
- ❖ za farnost v Praze na Zlíchově a za misijní středisko na Barrandově
- ❖ Prosím Vás o modlitbu za slobodu mojej dcéry a ostatných dievčat, ktoré sa ocitli v sektárskom spoločenstve. Zo srdca Vám ďakujem! nešťastná matka
- ❖ za syna, aby našel cestu k Pánu Bohu, aby se vrátil domů a nedělal život těžkým sobě a celé rodině

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

(1. všeobecný, 2. misijní, 3. národní)

Denní modlitba: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť, spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý Otec a naši biskupové pro tento měsíc.

LISTOPAD

1. Aby měli zákonodárci a vědecktí pracovníci ve zdravotnictví hlubokou úctu k lidskému životu od jeho počátku až k přirozenému ukončení.
2. Aby na korejském poloostrově rostl duch usmíření a pokoje.
3. Aby zemřelí došli Božího milosrdenství.

NABÍDKA NAKLADATELSTVÍ KRYSTAL OP

Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750, <http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz

Petr Chaloupský: Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? (život Marie Kovalové)

Životní příběhy dominikánské terciářky, která se neochvějnou věrností pravdě dostala nejen za mříže komunistického vězení, ale především do důvěrné Boží blízkosti.
brož., 52 s., 50 Kč

Plánovací kalendář 2008

Český národní a řádový provinční kalendář s informacemi o mešních čteních na každý den. Formát A6, uspořádání po týdnech, prostor pro denní záznamy
brož., 65 Kč

NABÍDKA KNIHKUPECTVÍ OLIVA

Knihkupectví Oliva si dovoluje upozornit, že během měsíce prosince bude mít otevřeno i v sobotu od 10 do 18 hodin.

OLIVA knihkupectví a galerie

nejúplnější produkce literatury a časopisů
z oblasti křesťanství, judaica,
pravoslaví.

knihy z oblasti historie a filozofie
malá prodejní galerie dřevěných plastik
a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1

Otevřeno: po-pá 10-18 hod.

Tel. 606 657 544

E-mail: knihy-oliva@quick.cz

Internetové knihkupectví:

<http://oliva.op.cz>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

Mnich Východní církve: Vyzvání Ježíšova jména. Úvod do modlitby Ježíšovy.

KN, brož., 62 s., 79 Kč

Christoph Dohmen, Günter Stemberger: Hermeneutika židovské Bible a Starého zákona. Vztah svatých textů Izraele a křesťanského Starého zákona. *Vyšehrad, 283 s., 328 Kč*

PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD.: Síla přímluvné modlitby. *KN, 125 s., 129 Kč*

Amedeo Cencini: Směrem k jádru

Jak doprovázet mladé lidi k středobodu života.
Paulínky, brož., 47 s., 58 Kč

Život s Karolem

Vzpomínky osobního sekretáře Jana Pavla II. Stanislav Dziwisz v rozhovoru s Gianem Franckem Svidereoschim. *KN, váz., 183 s., 199 Kč*

Marie Rút Křížková: Svědectví, které nemohlo být vysloveno. Autentické svědectví z doby totality. *Torst, brož., 101 s., 129 Kč*

Paul Türks: Filip Neri, nakažlivá radost

V tomto poutavém životopise, čerpajícím z velkého množství pramenů, před námi znovu ožívá plastický obraz temperamentního a vtipného člověka – Filipa Neriho. *KN, váz., 183 s., 199 Kč*

Tomáš Halík: Vzdáleným nablízku

Vášeň a trpělivost v setkání víry s nevírou. *NLN, váz., 252 s., 239 Kč*

Jaro Křivohlavý: Psychologie vděčnosti a nevděčnosti

Kudy vede cesta k přátelství? *Grada, brož., 117 s., 169 Kč*

NEKROLOGIUM

3. listopadu 1967

zemřel v Charitním domově na Moravci bratr spolupracovník **Ildefons Limburský**. Narodil se 31. října 1889 v Černíkách v Čechách, řeholní sliby složil 20. srpna 1920 v Olomouci. Sloužil Bohu a bratřím v kláštřech v Olomouci, Praze a Znojmě. V roce 1950 byl internován s dalšími spolubratry v Králíkách a odsud byl odvezen do Charitního domova na Moravci. Byl velmi oblíben pro milou a veselou povahu. Pohřben je na Moravci. Ať odpočívá v pokoji.

17. listopadu 1942

zemřel ve Znojmě bratr spolupracovník **Marian Filaus**. Narodil se 25. října 1867 v Trhových Svinách v Čechách, řeholní sliby složil 25. prosince 1898 v Olomouci. Sloužil Bohu a bratřím v kláštřech v Olomouci, Vídni a Znojmě. Pohřben je ve Znojmě. Ať odpočívá v pokoji.

27. listopadu 1997

zemřel **P. Zdislav M. Josef Varad'a**. Narodil se 14. 5. 1913 v Prakšicích. Do řádu vstoupil 26. 9. 1932 v Olomouci. Jednoduché sliby složil 27. 9. 1933 a slavné sliby 28. 9. 1936 rovněž v Olomouci. Na kněze byl vysvěcen v kapucinském kostele v Olomouci 29. 6. 1938. Po svěcení působil v Praze u sv. Jiljí a jako duchovní správce a katecheta také při kapli sv. Vojtěcha na Žižkově. Od r. 1942 byl kaplanem a katechetou u klášterního kostela v Plzni. V květnu 1945 se ujal duchovní správy v Jablonném v Podještědí, kde zastával i funkci vikáře. V r. 1950 byl internován v Broumově a ještě téhož roku nastoupil vojenskou službu, která trvala do konce roku 1953. Potom pracoval v různých dělnických profesích v ČKD v Praze a dále v železniční Zdravotní službě v Praze a Nymburce a potom znovu v Praze až do r. 1973. Při návštěvě sester dominikánek v Buchlovicích v březnu 1973 se náhle projevil jeho onemocnění zažívacího ústrojí a musel podstoupit postupně několik operací. Po léčení pobýval u sester v Buchlovicích a potom v Kadani. Od r. 1975 působil jako duchovní správce u sester boromejek v Božicích a v Oseku u Strakonice. Od r. 1981 sloužil u sester Nejsv. Svátosti v Dolních Albeřicích, kde také zemřel. Pohřben je v krytém klášterním kostele v Jablonném v Podještědí. Ať odpočívá v pokoji.

Vzpomínka na matku Kateřinu Alžbětu Bakovou, dlouholetou převorku mnišek Kazatelského řádu (1906-2002)

„... když se svítlna rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě.“ (Mt 5,15)

Takovou biblickou „svítlnou“ našeho znojemského kontemplativního kláštera sv. Kříže se stala dlouholetá převorka S. Marie Kateřina Baková, námi všemi nazývaná a milovaná „**Matka Kateřina**“. Na sklonku jubilejního roku Mnišek Kazatelského řádu, když si připomínáme 5. výročí od její smrti, chtěly bychom tuto vzácnou perlu našeho kláštera více přiblížit i čtenářům OPUSCULA. Kéž by Boží světlo, kterým byl prozářen celý její život a které ozařovalo všechny, s nimiž se stýkala, proniklo do duší nás všech a plamenem lásky v nás rozlítlo touhu po hlubším životě s Bohem, protože život s Bohem je pro každého křesťana. Projevy a milosti budou různé, ale podstata je stejná: **BŮH SE STÁVÁ STŘEDEM ŽIVOTA.**

Při náčrtu jejího požehnaného života budeme vycházet nejen z vlastní zkušenosti společného života s ní, ale i ze spisků, které po sobě zanechala. Na příkaz zpovědníka prof. PhDr. ThMag. Metoděje Habáně OP píše v období 50. a 60. let vlastní podrobný životopis a do sešitů také zaznamenává to, co naplňuje její duši – hluboké poznávání Boží lásky, Božího milosrdenství a duchovní život s Pannou Marií, a z vlastní zkušenosti sepisuje také rady pro budoucí formátorky duší, které zatouží zasvětit svůj život Pánu v naší komunitě. Za jejího života nikdo ze sester nevěděl o těchto spisech. Našly se až po její smrti a postupně vycházejí knižně.

1. Mládí

Eržička, jak jí doma říkali, se narodila 9. 11. 1906 v Hencovciach na východním Slovensku ve velmi zbožné a horlivé katolické rodině se šesti dětmi. Rodina procházela mnohými zkouškami, které přijímala jako projev Boží vůle a nikdy děti neslyšeli stížnosti rodičů na těžké časy, jenom vzpomínají, jak denně, dříve než se rozešli za svými obvyklými povinnostmi, si rodina poklekala kolem stolu před sošku Panny Marie a modlitbou svatého růžence začínala nový den. S mnoha slzami, ale v duchu víry, přijali i smrt matky v r. 1914. Eržičce bylo 8 let a jejím bratříčkům Miškovi 5 let a Jurkovi 2 roky. Tehdy dívčenko ve škole paní učitelka zavedla před obraz Panny Marie

a řekla jí, že od této doby bude ona její maminkou. Vzala tuto radu velmi vážně a po celý její další život byla nebeská Matka její vůdkyní, oporou, útočištěm. Chodit na poutě do mariánských svatyní bylo její nejmilejší „zábavou“, o žádné jiné nestála, a tím se odlišovala od svých vrstevnic. Po smrti matky se výchovy dětí ujala nejstarší sestra, která ve válce ovdověla a nikdy se již neprovdala. Důležité je připomenout, že Alžběta absolvovala jen 6 tříd základní školy, z toho 4 maďarské, tomuto jazyku se musela učit, a jen poslední dvě slovenské.

2. Dar řeholního povolání do Kongregace sester dominikánek

V květnu roku 1922 zavítali do vranovské farnosti kněží redemptoristé, aby vykonali svaté misie. Při nich se začalo krystalizovat volání do kláštera. Sestry dominikánky v Košicích byly jediné sestry, se kterými se rodina důvěrněji poznala. Alžběta od ukončení misí po celý rok toužila přidat se k těmto sestrám. Byla přesvědčena, že Panna Maria jí vyprosila milost povolání a ona v 17 letech na podzim 8. listopadu 1923 v doprovodu své sestry překračuje práh klášterní fortny, aby celý svůj budoucí život darovala Pánu.

Po celý život ráda vzpomínala na tamější sestry, zvláště na svou první vychovatelku sestru Rosu, která ji s láskou uváděla do základů duchovního a řeholního života. Avšak v Košicích nezůstala dlouho. Po připojení košického kláštera sester k České kongregaci bl. Zdislavy v roce 1924 odchází jako postulanka do Řepčína, aby zde dokončila svou formaci. Tak se dostává na Moravu, a během formace na čas také i do pražské filiálky, kde se začíná učit češtině. Roucho svatého Otce Dominika obléká 27. 8. 1925 a dostává jméno sestra Marie Sidonie. I když jí v Košicích představená slíbila, že ji dají studovat na učitelku, po výměně představených se tak nestalo a sestra Sidonie je zařazena mezi sestry laičky. Na slib se pro mnohé starosti, kterými právě kongregace procházela, zapomnělo, ale mladá novicka to přijala pokojně a s pokorou a až do smrti se bez rozpaků prohlašovala za „nevzdělanou“. V noviciátě se musela potýkat s mnoha těžkostmi. Bůh ji takto už od začátku tříbil pro své velké plány. Protože se v práci osvědčila, po ročním noviciátě je připuštěna k profesi a je jí svěřen úřad vrátné u řepčinské brány. Ona, která tolik toužila po samotě, po mlčení, po skrytém životě s Bohem, se ocitá v davu lidí, kteří měli všechny možné požadavky a dotazy. I když služba u řepčinské brány byla opravdu velmi těžká, časem se do své role vpravila tak,

že všichni, kdo ji poznali, na ni vzpomínali s obdivem, i představené si jí velice vážily, protože své povinnosti konala věrně až do krajnosti a bylo na ni ve všem spolehnutí.

Po složení věčných slibů, 28. 8. 1929, se těšila na návrat domů na Slovensko. Dala na vrátnici všechno do pořádku a chystala se na odchod. Avšak na výzvu velebné Matky, která se jí otázala, zda-li chce jít do Košic, odpověděla: „Sama ne, ale kdybyste mě poslala, jela bych ráda.“ Na to dostala odpověď: „Pán Bůh vás chce mít u brány.“ O této chvíli později sestra Sidonie napsala: „A já jsem sklonila nejen hlavu, ale celá má bytost se pokorně sklonila před vůlí Boží.“ Ano, to byl klíčový moment jejího života a charakteristika celé její osobnosti: NE VŮLE MÁ, ALE TVÁ SE STAŇ. V rozhodnutí představených vždy viděla Boží vůli a viděla ji vždy s láskou.

Nejtěžším pro ni bylo, že se při své službě vrátné nemohla věnovat modlitbě tak, jak toužila. S dovolením zpovědníka a představené vstávala o hodinu dříve než ostatní a trávila tuto dobu u svatostánku. V autobiografii píše: „SVATOSTÁNEK! Místo, kde jsem čerpala všechno: sílu ve slabosti, útěchu v zármutku, radost v bolesti, a hlavně, má důvěra v Ježíše byla stále větší a větší, zvětšovala se až do nekonečna a nyní je bezmezná! Pane, má důvěra v tebe je bezmezná!“

V roce 1941, kdy celým světem otřásala válka, sestra Sidonie odchází domů na primici nejmladšího bratra P. Juraja, SJ. Byla to druhá návštěva domova a zároveň i poslední. Vzpomíná na tyto dny rodinné slavnosti, kdy bratr denně sloužil mši svatou: „Byl to dojemný a krásný obraz: bratr slouží mši svatou u oltáře, starý otec, kostelník, obchází kolem oltáře s kadidelnicí v ruce, dva synovci ministrují a ostatní sourozenci klečí pohroužení v modlitbu a pak všichni přistupují ke stolu Páně. Jaká radost pro Srdce Páně, které je Králem této rodiny! Byla jsem svědkem, jak radostný a klidný život září z této Kristovy rodiny.“ Do duše sestry Sidonie se hluboko vtiskl ještě jeden okamžik při loučení s nejdražšími v den odchodu. Po tom, co celá rodina obdržela kněžské požehnání, oba s bratrem knězem poklekli před otce a „otecko nám dal své požehnání; velice jsem si ho vážila, neboť jsem cítila, že ho dostávám naposled v tomto životě. Když jsem potom objala svého drahého dobrého otce a políbila jeho upracovanou ruku, on mě ještě jednou přivinul k svému srdci a odešla jsem s vědomím, že to je už poslední rozloučení. Moje tušení bylo pravdivé, neboť za šest měsíců po našem setkání náš vzácný otecko opustil své drahé děti...“

3. Smírná oběť

Když Matka Kateřina psala tuto část svého života, pojmenovala kapitulu „Duše začala žít z obětí a utrpení“. Jakoby po otcově smrti život jeho milované dcery – nevěsty Kristovy již ani nenáležel tomuto světu. Mnohem horoucněji se vrhá do plamenů božské lásky a nechává se jí stravovat. V říjnu 1942, kdy řepčinský klášter prožívá těžké chvíle – klášter obsazují němečtí vojáci, aby v něm zřídili lazaret – a sestrám hrozí vystěhování, s dovolením zpovědníka sestra Sidonie nabízí svůj život v oběť za spolusestry, za představené a za celou kongregaci. Od této chvíle jí ani sebesthorší zprávy nepolekaly, zůstává v klášteře v čase bombardování, vždy klidná, vyrovnaná, ba přímo radostná, protože věří, že Božské Srdce neklame a že její důvěra nebude marná. Když vícekrát přežila bez úhony těžká bombardování, byla zklamaná, že snad Pán Bůh její oběť nepřijal. Ona velice milovala svou kongregaci. Ale On pro ni chystal jiné umírání...

4. Volání do II. řádu

Kongregace měla dům na Svatém Kopečku u Olomouce a sestry tam o prázdninách jezdily na zotavenou a na „brigády“ – sklízení ovoce. Současně tam byla v jedné vile ubytována i rodící se komunita rozjímavých dominikánek: jedna sestra z dominikánské kongregace a několik děvčat. Z této malé buňky se měl vyvinout kontemplativní dominikánský klášter, který císař Josef II. zrušil a od té doby nebyla tato mezera v české provincii zaplněna. S touto iniciativou přišli za války dva otcové dominikáni a získali několik zájemkyň. Jako přišel Simeon „z vnuknutí Ducha do chrámu“, tak přivedl Duch Svatý i sestru Sidonii, aby navštívila toto společenství. A to se jí stalo „osudným“. Zázitek, který si odtamtud odnesla, byl tak hluboký a naléhavý, prostředí, modlitba, všechno bylo i při své skromnosti tak výmluvné, že to opravdu mohlo být jen vanutí božského Ducha. Sestra Sidonie se od té doby upínala jen k jednomu: Přidat se k této komunitě. „*In manus tuas, Domine...*“ – „Do tvých rukou Pane, svěřuji svůj život,“ které slyšela zpívat při kompletáři této malé komunity, znělo stále jejímu sluchu. Začaly vnitřní boje: „Od oné noci na Svatém Kopečku, bylo to z 2. na 3. července 1945, kdy jsem se bránila podrobit se ochotně hlasu Božímu, myšlenka na II. řád mě již ani na okamžik neopustila, ale ustavičně mě pronásledovala až do 9. srpna 1946, kdy jsem skutečně do něho vstoupila. Ať jsem byla kdekoliv, ať jsem dělala cokoliv, ať jsem mluvila s kýmkoliv, vědomí, že mám odejít z vlastní kongregace do II.

řádu mě tak opanovalo, že jsem se ho vlastní silou nemohla zbavit.“ Tehdy ji zpovědník ujistil: „Je nutné, aby II. řád byl, neboť dokud u nás nebudou řády rozjímavé, dotud se nebude dařit apoštolským pracím bratří. Jsem na místě Božím, opakuji a slibuji vám z tohoto místa, že vás volá Pán a do roka budete ve II. řádě. Obětujte Pánu Bohu už předem všechno to utrpení, které bude s vaším přechodem z kongregace do II. řádu spojeno. Já se budu modlit, aby vám Pán Ježíš dal sílu. Buďte statečná!“ Tehdy jí milosrdná Boží láska připomenula i slova pátera exercitátora, která jí řekl v roce 1933: „Pro upřímnost, kterou máte k Bohu, k sobě a k své duši, vám slibuji, že nikdy nezboudíte. Duch Svatý si vás sám povede.“

Duch Svatý jí skutečně pomáhal a připravil její odchod z kongregace obdivuhodně. Ponořena v Ježíše, statečně si opakovala: „Jsem jen jednou na světě. Nesplním-li vůli Boží, k čemu tady jsem?“ Když se jí generální matka představená při loučení ptala na důvod, proč odchází, udala právě to. A ona na to: „Já to také říkám: což, kdyby tu sestru skutečně Pán Bůh volal a já jí bránila?“

„Tak jsem se rozloučila s drahým místem a s dušemi, s kterými jsem tam 22 let v lásce a v úzkém spojení přebývala. Byla to oběť těžší, než jsem Pánu nabízela předtím, když jsem mu darovala svůj život za své spolusestry během války.“

5. Kanonické schválení II. řádu

Sestra Sidonie odcházela do Velkého Března, kam se mezitím II. řád stěhuje, ještě s jednou sestrou z kongregace, která se krátce předtím vrátila z misijní stanice z Ameriky. I když se komunita rozrůstala, a proto se vícekrát stěhovala stále do většího kláštera, mnozí otcové dominikáni přestali doufat v obnovení II. řádu. Situace nebyla příznivá. Doba po druhé světové válce zanechala své důsledky. Začínající komunita neměla žádné pevné základy a sestru Sidonii kdekdo od jejího kroku zrazoval. Sama přiznává, že vícekrát uvažovala o tom, že se vrátí. V kongregaci by jí byly opět s láskou přivítaly. Ona se však nevrhla „do neznáma“, ale do náruče nebeského Otce, který celou záležitost řídil. To se pak ověřovalo den za dnem, nejvýrazněji, když nová řeholní rodina dostala církevní schválení těsně potom, co spadla železná opona.

30. dubna 1948, tedy na svátek svaté Kateřiny Sienské, nastal ten vytožený, mnohým utrpením připravený den, ve kterém první tři sestry složily slavné sliby a kandidátky měly obláčku a byla ustanovena a schválena

papežská klauzura kláštera v Ústí nad Labem. Sestra Sidonie přijala s novým životem také nové jméno: sestra Marie Kateřina a byla jmenována novicmistrovou a sakristánkou. Pokora sestry Kateřiny, která se zdála být již jejím habitusem, jí nedovoluje, aby o sobě vysoce smýšlela, a tak se v duchu poslušnosti ujímá formace svých světeňkyň spíše příkladem hlubokého života lásky s Bohem než učenými metodami.

Velkou zkouškou rodící se kontemplativní komunity bylo uvěznění duchovního vůdce a formátora společenství, P. Metoděje Habáně komunistickými úřady v roce 1949. Byl to Boží muž, opravdový otec, který s nimi sdílel všechny nesnáze zakládání. Sestra Kateřina po jeho návratu z vězení napsala: „Být správcem ve II. řádě není slastí, ale Bůh chce, aby všichni ti, které v něm pověřil za své zástupce, byli obdařeni hojným utrpením různého druhu. Již podle toho se snadno pozná, kdo má místo v našem řádě – kdo byl zasypáván pohanou a pomluvou lidí. Stejný úděl pro všechny...“ A o sobě z této doby píše: „Můj život v II. řádě se může správně jmenovat: 'Křížová cesta'. Utrpení se střídá. Když některé skončí, na jeho místo nastoupí větší, než bylo to první. Není ho nikdy nad síly, neboť Pán mi ji dopřává v hojné míře pro každý den. A když jsem někdy slabá, že nemůžu svůj kříž unést, je to má vina. Pán Ježíš mi všechno dává z lásky; chce, abych byla celá Jeho..., chce mě mít čistou!“

6. Volba nové představené

Komunita netrpí jen vnějšími nesnázemi. Bůh očisťuje a tříbí své snoubenky i tělesnými nemocemi. Matka převorka onemocní tuberkolózou a je nucena odejít na léčení. Protože není naděje na brzké uzdravení, otec biskup, kterému klášter podléhal, rozhodl, aby se konala volba nové převorky.

Snad největším důkazem Boží péče a přízně pro komunitu bylo zvolení 44leté sestry Kateřiny za převorku dne 27. 8. 1950, protože právě za měsíc, 27. 9. 1950, byly sestry násilně vystěhovány z klauzury a umístěny v soustředovacím klášteře s jinými řeholnicemi. To „Boží hrdinka“, jak Matku Kateřinu ve stáří nazýval jeden z velikých duchovních otců jejího života, P. Ambrož M. Svatoš OP, nemohla tušit, že teprve teď začíná její pravá „Křížová cesta“.

Před nastoupením do úřadu konala desetidenní duchovní cvičení. Snažila se Ježíši pozorně naslouchat a On mluvil k její duši. Z těchto exercicií si odnesla předsevzetí: „Ježíš mi svěřil duše jako drahocenný poklad. Mám je

střežit a opatrovat, všechny je od mne bude požadovat zpět.“ „Pán Ježíš začne v naší řeholní rodině vládnout a On bude mým skutečným vrchním Správcem, mým jediným Učitelem, rádcem, pomocníkem, mou silou a útěchou.“ Pán Ježíš svou milovanou snoubenku nezklamal. Nová převorka se stala Jeho prodlouženou něžnou pravicí.

7. Tajemný život s Bohem

„Život ve II. řádě musí být, po všechna léta v něm strávená, „jednou velkou obětí“, kterou chceme neustále oslavovat Pána Boha. Všechno ostatní, a naše „já“, musí být pro nás jako mrtvé.“ S tímto smýšlením hned od počátku formuje sebe i komunitu. Bůh ji štědře zahrnoval svou božskou moudrostí a ona se stále více poznávala v pravdě: „Má duše byla stále více proniknuta svou vlastní ubohostí a nicotou. Stále více vím, že jsem nic. Všechno mám od Pána Boha.“

„Láska a obět!“ – dva pilíře jejího duchovního života.

Láska, která ve dne v noci stravovala její duši, byla jediným měřítkem jejího převorátu. Neměla to v komunitě nikdy lehké. Jak se říká: „Kolik sester, tolik povah,“ tak se to naplnilo i v této řeholní rodině. Jednou exercitátor na přednášce o společném životě zkonstatoval: „Ani ze dvou z vás by nebyly kamarádky“. Převorka však všechny milovala a každé, Pánem jí svěšené duše, si vážila. Píše: „Nejednou jsem viděla a byla o tom přesvědčena, jak všechny naše sestry snažily se líbit Pánu Bohu. Proto jsem si jich vždycky vážila a nemohla jsem je nemilovat. A když mi někdy Pán dovolil nahlédnout do jejich nitra, byla jsem tímto pohledem tak dojata, že jsem sama u sebe volala: Jaký to úchvatný svět v lidské duši! ... Představuji si živě ctnosti našich sester a jejich opravdovou snahu věrně sloužit našemu Pánu. ... Všechno to, co je u nás vadné po zevnější stránce, je nám přiděleno k tomu účelu, abychom se staly svatými. Jen hřích bolí Pána Ježíše, ale naše slabost ho přímo nutí, aby nás miloval.“

Dovedeme si představit, jaký POKLAD měla komunita různorodých povah v přestavené, která žila Boží láskou a rozlévala ji stejnou mírou na všechny. V jejích spiscích na každé straně nalézáme slovo „láska“ i několikrát. V lásce neustále rostla: „Myslím si, že Bůh mi dopřál ještě času, ve kterém se smím snažit ještě o větší lásku k Němu, k svaté Jeho Matce a tak dospívat ke svatosti, která je mi Bohem určená od věčnosti...“

Láska ji vedla k hrdinským skutkům, když režim sestry rozdělil na tři místa. Neváhá předstoupit i za cenu vlastního života před „mocné tohoto světa“ a bránit a hájit důstojnost a práva sester. Internovaným sestrám v kleče před Svatostánkem píše zašifrované dopisy. A ony je v kleče v kapli otvírají a se slzami v očích čtou povzbuzení a pokyny od milované Matky, která je modlitbou provází všude a s růžencem v ruce bdí nad jejich zasvěcenými životy. Ano, modlitba je pro ni zbraní, s kterou vždy vítězí. „Proto, když jsem předvíдалa nesnáze a těžkosti, opřela jsem se vroucí modlitbou o Něho a ve chvílích rozhodování modlitba vždycky přivedla mou duši k správnému směru. Jedině modlitba, a to vytrvalá, dává odvahu a smělost, jen modlitba dovede udržet slabého člověka, aby neklesl. ... Ale je nutné, aby se duše v době pokušení, které náš Pán na ni dopouští, vracela k této zbrani ustavičně.“

Rostla nejenom v ctnosti božské lásky a důvěry k svému milovanému Ježíši, ale také v čistotě srdce, která nesnesla stín černé skvrny na duši. „Klesat budu, dokud má duše bude v mém hříšném těle, ale nesmím setrvávat ve svém poklesku, nýbrž jakmile klesnu, okamžitě vstanu a plná důvěry se ponořím do svaté Krve Ježíšovy, abych nabyla nové krásy Boží...“ Pán ji vedl jistou cestou svatosti.

8. Znojmo – místo dočasného odpočinku

Matka Kateřina byla v těžké době dána komunitě jako sloup, který držel a podpíral a šťastně ji převedl až do začátku nové svobody. Po deseti putováních z místa na místo v roce 1990 se komunita usídluje ve Znojmě. Zde v klášteře, který je pod záštitou paprsků kostela Svatého Kříže, matka Kateřina v 85. roce života v lednu roku 1991 po čtyřiceti letech služby představené odevzdává „svůj kříž“ do rukou mladších. Ještě 11 let odpočívá od svých námah a nerušeně rozmlouvá s Pánem. I ve slabostech a nemohoucnosti vysokého věku zůstává stále usebraná; stále, po vzoru své patronky, ponořena do Nejdražší Krve Kristovy, v níž toužila ustavičně očisťovat svou duši a rozněcovat svou lásku, shlazovat provinění svých spolusester a hříchy celého světa; ruce stále sepnuté k modlitbě – v kapli i na vozičku, který v posledních pěti letech byl jejím pomocníkem. Je nakažlivě radostná se smyslem pro humor. Pro každého, kdo se k ní přiblížil, našla dobré povzbudivé slovo. „Vyzařovalo z ní něco, co k ní přímo vábilo,“ jak se vyjádřila ošetřující lékařka. Ano, zdálo se často, že vidí druhým do nitra, tak to vystihla.

V roce 1953 napsala: „Každý můj den má na sobě značku: MARIA...“ Milovaná nebeská Matka, kterou si zvolila po smrti rodné maminky za svou matku, svému dítěti vyprosila nejenom to, oč ji v životě žádala a ještě mnohem více, ale když se blížil konec pozemského života naší milované Matky Kateřiny, všechny jsme byly přesvědčeny: Panna Maria odvádí své dítě na svatební Beránkovu hostinu. Umírá při zpěvu Salve Regina 16. 5. 2002 v 9⁰⁰ hod. a v tom okamžiku celým jejím pokojíkem provanul zvláštní radostný pokoj. Pochovaly jsme ji v den památky přenesení ostatků sv. Otce Dominika 24. 5. 2002 za účasti dominikánského biskupa Mons. Dominika Duky.

Ještě i ve svém vysokém věku a přes slabost stáří byla morální oporou kláštera. Vyzářování jejího radostného pokoje přetrvává. Její ujišťování: „až umřu, nenechávejte mě dlouho v očištění, pomozte mi rychle k Pánu Ježíši, a já pak budu pomáhat vám,“ se naplňuje. Ona však svou velikou láskou a hlubokou pokorou se umístila v Boží náručí i bez našeho přičinění. A my s úžasem pozorujeme sílu jejího působení mezi námi.

Matko Kateřino, byla jste pro naši komunitu zářící SVÍTILNOU, která lodičku rodícího se II. řádu v československé dominikánské provincii osvětlovala na cestě do bezpečného přístavu Srdce Ježíšova, Mariina a Dominikova, aby věrně plnila poslání, které od ní očekává Bůh, Církev a Řád. Děkujeme vám, Matko Kateřino, děkujeme z celého srdce za příklad vašeho požehnaného a svatého života!

Ježíši, důvěřujeme, žeš té, která tolik psala o tvém milosrdenství, dříve, než mohla poznat dílo svaté sestry Faustiny, vyplnil i poslední přání, které napsala před mnoha lety a které se uchovalo pro nás, abychom nepřestávali chválit divy Boží lásky v jejím životě: „...až se má duše při posledním dechu vrhne do Jeho božské náruče, aby v ní směla navždy zůstat, a aby jí nedovolil už žádnou odbočku do očištění, nýbrž, aby ji předem, než vyjde z tělesné schránky, dokonale očistil v plamenech své lásky od všech pozemských skvrn a hříchů.“ Kéž se za nás z pravé vlasti ráje přimlouvá, abychom se i my v tomto „slzavém údolí“ vrhali denně do božské náruče a jednou dospěli do věčných radostí! Trojjedinému Bohu buď za to čest i sláva na věky! Amen.

Mnišky dominikánky, Znojmo

24 TOMISTICKÝCH TEZÍ

8. Tělesný tvor je ve své esenci složený z potence a aktu. Tato potence a akt se v řádu esence označují jako materie a forma.

Vnitřní souvislost a provázanost jednotlivých tezí můžeme velmi dobře vidět právě na této tezi o materii a formě. V rámci výkladu nauky o potenci a aktu jsme se totiž k vysvětlení základů tzv. hylemorfismu (nauky o materii a formě – materie se řecky řekne *hylé* a forma zase *morfě*) dostali v tezích 2 a 7. I v tomismu jakožto filosofickém systému totiž platí zásada, že nějakou část lze vysvětlit jen pomocí poukazu na její funkci v celku. A k pochopení celku je třeba aspoň zmínit části jiné. Tak jsme museli nauku o materii a formě již dříve zmínit s ohledem na výklad nadřazené koncepce o potenci a aktu. Materie a forma jsou totiž jedním z příkladů oné ve stvoření všudypřítomné skladby potence a aktu. Podívejme se nyní na to, co teorie hylemorfismu znamená, jaké výhody má a jakých podob v dějinách nabyla.

Hylemorfismus je teorie pocházející od Aristotela. V dějinách měla různé podoby a v průběhu novověku byla napadána a posléze mnohými filosofy odmítnuta. Důvodem bylo pravděpodobně používání hylemorfismu, který je v podstatě filosofickou teorií, jako teorie přírodovědné (jako by v základu reality byla jakási kontinuální hmotná podstata, což je samozřejmě přírodní vědou vyvráceno). Hylemorfismus jako filosofická teorie tvrdí, že v každé hmotné věci lze rozlišit dva metafyzické principy, které se k sobě vztahují jako potence a akt. Soustřeďuje se na základní úroveň potence a aktu (viz schéma uvedené ve výkladu minulé teze), tj. na princip materiálnosti, kterému se říká první materie neboli první látka, a substanciální formu určující, co daná věc je – člověk, strom, kámen apod.

Důležité je chápat první materii jako princip, nikoli jako jsoucnou. První materie není písek nebo hlína (k tomu by nás mohlo svádět označení písku nebo hlíny jako „materiálu“). „Pískovitost“ nebo „hlínovitost“ jsou již označení nějaké substanciální formy. Písek je tedy již nějak aktualizovaná či zformovaná materie, nikoli první materie samotná. První materii si tedy nelze představit jako jakousi beztvárovou hmotu, která čeká, až bude zformována do nějaké podoby. Jakákoli představitelná „hmota“ má již nějaké určení – je hlinou, plastelínou apod. Je tedy již „něčím“, tj. má již svou substanciální formu. Proto je třeba znovu zdůraznit, že první materie není nějaká představitelná či vnímatelná hmota, ale pouze princip.

Podobně ani forma není geometrický tvar nebo podoba. Forma je určení, co daná věc je. Není tedy možné, aby existovala materie bez formy (jakoby beztvárová modelářská hlína předtím než je uhnětena do tvaru sochy), protože by neměla určení, čím je – jinými slovy byla by zatím ničím, čili neexistovala by. O geometrickém tvaru se v tomismu nemluví jako o formě, ale jako o figuře. V češtině by zde asi odpovídalo slovo „tvar“, ale bohužel je matoucí, že staré překlady Tomáše i starší tomistické texty používaly slovo „tvar“ ve smyslu „forma“. Opět vidíme, jak může být terminologie matoucí. Proto dáváme přednost co možná nejvíc kalkovat (přepisovat do české podoby) latinské termíny a vyhýbat se filosofickým „čistonosoplenkám“, které obrozenecká snaha překládat vše ryze českým slovem přináší. Proto latinské *forma* překládáme českým *forma* (a ne „tvar“), latinské *materia* českým *materie* (a ne „látka“), a podobně *potentia* a *actus* českým *potence* a *akt* (a nikoli *možnost* a *uskutečnění*) atd.

Vraťme se ale k hylemorfismu. Jednou z jeho silných stránek je úspěšný filosofický popis změny, který tato teorie umožňuje. V Aristotelově době byly dosti rozšířenými teoriemi změny monismus (z řeckého *monos* – jeden), což je teorie popírající mnohost a tím i změnu ve světě, atomismus, který zase vykládá změnu pouze na základě umístění jednotlivých částic, tzn. uznává jen změnu místa, a platonismus. V prvním případě je změna úplně popřena, ve druhém případě je zase těžké rozlišit mezi změnou substanciální, tj. změnou celé věci ve věc jinou, a změnou akcidentální, tj. změnou nějaké charakteristiky při zachování identity dané věci. Je možné říci, že při přesunu velkého množství atomů se bude jednat o změnu substanciální, drobná změna bude změnou akcidentální. Proti tomu nás však zkušenost učí, že např. amputace nohy, což je odnětí značného množství hmotných částic, k substanciální změně (tj. v tomto případě ke smrti) člověka nevede, kdežto přesun jen malého množství částic v oblasti mozku ano. V případě platonismu je zase třeba přijmout existenci ohromné „mimosvětské sféry“ idejí, tedy nejdokonalejších jsoucn, které nikdy nikdo neviděl, nehledě na jiné obtíže, které Platón sám tak dobře popsal např. v dialogu *Parmenidés*. Jak popisuje změnu hylemorfismus?

Když dochází ke změně jednoho jsoucnu v druhé, materiálnost zůstává jistou konstantou, kdežto určení daného jsoucnu se mění. Jinak by změna byla diskontinuálním procesem anihilace (tj. znicotnění) původního jsoucnu a stvoření *ex nihilo* (tj. z ničeho) nového jsoucnu, což by bylo zajisté dosti podivné a znamenalo by to například, že každý z nás je neustále novým a novým jedincem a neexistuje nic, co by nás reálně pojilo s naší minulostí a budoucností. Hylemorfismus se tomu vyhýbá a vychází z jisté kontinuity v průběhu každé změny.

Nejprve je to materiální věc *a*, poté materiální věc *b*. Princip materiálnosti nazvěme *materie*, princip určenosti, který dělá věci tím, čím jsou, nazvěme *forma*.

Hylemorfismus tedy rozlišuje dva principy. Prvním je *materie*, která je ryzí potencí. Znamená to, že může být tím či oním, ale sama o sobě ani tím, ani oním není. V jistém smyslu se dá mluvit o první materii jako o subjektu změny, který zůstává v jejím průběhu totožný. Je ale třeba mít na paměti, že se zde nemluví o věci, ale o metafyzickém principu, a že zmíněnou totožnost nelze chápat na způsob Leibnizova principu identity, který říká, že dvě věci jsou identické, když mají stejné všechny vlastnosti. První materie totiž sama o sobě žádné vlastnosti nemá. Dalším principem je *forma*, která vyjadřuje, „co věc je“, jinak řečeno její určením. Vznik a zánik věci je pak vysvětlován jako vyvedení nové *formy* z potenciality první materie (účinnou příčinou, která daný vznik působí) a přechod původní *formy* z aktu do potenciality první materie.

Změna vlastností je popisována podobně, totiž jako změna *akcidentálních forem*. Substance je vůči akcidentálním formám také potencí, jako je potencí první materie vůči substanciální formě, ale na rozdíl od první materie není ryzí potencí. V substanci je již totiž už nějaký akt, kterým je substanciální forma. Substance je proto potencí pouze v určitém ohledu, to jest vůči další aktualizaci akcidentálními formami.

Slova *materie* a *forma* se tedy používají na různých rovinách výpovědí. Jednak je to rovina zcela základní, kdy se mluví o *první materii* a *substanciální formě*, jednak je to druhá rovina, kdy mluvíme o *druhé materii* (což je substance) a *akcidentální formě* (akcidentu). Akcidentální formou je v reálném řádu to, co se v řádu logickém obvykle označuje jako „vlastnost“.

První materie jakožto čistá potence bez formy existovat nemůže a poznat ji můžeme jen díky tomu, že se s ní setkáváme v reálných jsoucních, tzn. spolu s formou. Veškeré poznání věci včetně analýzy jejích metafyzických principů je založeno na formálních rysech, jinak řečeno na tom, jak je materie zformována, nikoli na samotné materii. Vztažnost a vzájemnou závislost obou hylemorfických principů lze vyjádřit tak, že naše poznání je poznáním formy, kterou však můžeme poznat jen proto, že formuje materii.

Tomáš Machula

(Příště: 9. teze: „Žádná z těchto částí (tj. materie a formy) nemá být sama sebou, žádná z nich sama o sobě nevzniká nebo nezaniká, a žádná z nich nespadá do nějaké kategorie – leda nepřímou jako princip substance.“)

PROVINCIAL DOMINIKÁNŮ

P. Benedikt Mohelník OP
Husova 234/8, 110 00 Praha 1
☎/fax/zázn: 224 219 685
✉ provincial@op.cz

MNIŠKY KAZATELSKÉHO ŘÁDU

S. M. Anežka Suchánková OP
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
☎ 515 221 161
✉ moniales.znojmo@volny.cz
S. M. Pavla Dabalová OP
Lysolajské údolí 106/21
165 00 Praha 6, ☎ 220923 159
✉ monialesop@volny.cz

ROZJÍMAVÉ SESTRY SV. DOMINIKA

S. M. Terezie Eisnerová OP
Nám. bří Jandusů 21
104 00 Praha 10-Uhřetěves
☎ 267 712 611, 267 712 614
✉ sestryop@volny.cz

ČESKÁ KONGREGACE SESTER DOMINIKÁNEK

S. M. Miriam Hřebačková OP
Veveří 27, 602 00 Brno
☎ 541 214 846
www.dominikanky.cz
✉ dominikanky.bm@volny.cz

Konvent sester dominikánek Katolický domov studujících

Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: ☎ 224 934 496
ředitelna: ☎ 224 934 856
konvent sester: ☎ 224 934 655
✉ cernaop@volny.cz
✉ kdsop@tiscali.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

s. Marie Terezie Legnerová
Charitní domov
592 54 Moravec

SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ SV. DOMINIKA

P. Antonín Damián Nohejl
Řím.-kat. farnost Zlonice
Pejšova 47, 273 71 Zlonice
tel.: 312 591 055
mob.: 602 327 842
✉ adnohejl@razdva.cz

LAICKÁ SDRUŽENÍ

SV. DOMINIKA
Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8, 152 00
Praha 5; ☎/fax: 251 554 669
✉ ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Pavel Mayer OP
☎: 585 230 764, ☎ 602 858 800
✉ pavel@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Husova 8, Praha 1
tel. 224 235 731
✉ knihovna.praha@op.cz

Nakladatelství KRYSTAL OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 237 750
web: krystal.op.cz
✉ krystalop@volny.cz

STUDIO VERITAS

Husova 8, 110 00 Praha 1
✉ veritas@op.cz

SALVE. Revue pro teologii a duchovní život

Velké nám. 35, 500 01 Hradec
Králové; ☎ 495 063 625
web: salve.op.cz
✉ dominika@diecezechk.cz

Společnost Tomáše Akvinského (S.I.T.A.)

P. Štěpán Filip OP
web: agora.metaphysica-skaut.org/sita
✉ SITA-cz@quick.cz

VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ ŠKOLA

P. Jan Rajlich OP
web: misie.op.cz
✉ jan@op.cz

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Radim Ucháč, Hlubočepská
85/64, 152 00 Praha 5
web: www.prolife.cz
✉ info@prolife.cz

HNUTÍ SVĚTLO-ŽIVOT (OÁZY)

P. Jan Rajlich OP
web: oaza.op.cz

SERVO o.p.s.

Daisy Zdislava Waldsteinová
Sněmovní 11, 118 00 Praha 1
☎ 602 367 505

Mons. DOMINIK DUKA OP

Biskupství královéhradecké
Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 063 625 (sekretariát)
fax: 495 512 850
✉ duka@diecezechk.cz

RES CLARITATIS

zpravodajství
Michaela Freiová
redakce@claritatis.cz

DOMINIKÁNINA INTERNETU

www.op.org – centrální stránka dominikánů ve světě
www.op.cz – hlavní stránka dominikánů v ČR (spravuje Jan Jáchym Beneš)

dominikanky.cz – Kongregace sester dominikánek

rozjímavesestry.op.cz – Rozjímavé sestry sv. Dominika (spravuje Martin Rosenbaum)

laici.op.cz – Sdružení laiků sv. Dominika (MR)

kds.op.cz – Katolický domov studujících, Praha (MR)

krystal.op.cz – Nakladatelství Krystal OP s.r.o. (spravuje Jiří Kopecký)

oliva.op.cz – knihkupectví Oliva v klášteře sv. Jiljí (JK)

jilji.op.cz – Klášter dominikánů Praha (spravuje Petr Chaloupský)

plzen.op.cz – Klášter dominikánů Plzeň

olomouc.op.cz – Klášter dominikánů Olomouc

salve.op.cz – Salve. Revue pro teologii a duchovní život dominik (spravují fr. Jan Rajlich OP a Anežka Dominika Churaňová)

informace: ✉ jachym@op.cz